

Лае ги той, впуска се да ги гони, а тѣ му се смѣятъ право въ очитѣ и го дразнятъ.

— „Господарко, побий това куче! Господарко, бий, бий, бий!...“ Крѣската те и току вижъ господарката ги послушала и почва да гони злочестия Черня и да го шиба съ нѣкоя жилава прѣчица.

Подвива Черню опашка на страна и си дума: „Ахъ, проклети гадини; ще ми падните вие, азъ тогава качулеститѣ ви глави ще откъсна.“

Пѣйчевски.

СНѢЖАНКА И КУМА ЛИСА.

(Народна приказка)

Едно врѣме живѣлъ единъ дѣдо и една баба. Тѣ имали една внучка, която се казвала Снѣжанка.

Отишла Снѣжанка да бере ягоди въ гората и се изгубила. Тя се гокачила на едно дърво и заплакала.

Чула я кума лиса и я запитала: „Не искашъ ли да те занеса у васъ?“

— „Искамъ“, отговорила Снѣжанка и въсѣднала лисицата. На Снѣжанка се сторило, че вѣтръ я носѣлъ...

„Тропъ, тропъ! Отвори дѣдо! Снѣжанка ти донесохъ...“

Зарадвали се дѣдо и баба. А лисицата гоискала кокошки за награда.

— Двѣ кокошчици ще ти дамъ, казалъ дѣдо. Той завързалъ въ една торба една кокошчица, а въ друга торба завързалъ злото куче.

Стигнали въ гората. Пустналъ дѣто кокошката, послѣ тайничко отвързалъ кучето, което залаляло и се хвърлило върху лисицата.